

Μέρες Σχολείου

Φεβρουάριος 2011

www.pagkritio.gr

e-mail: gymnasio@pagkritio.gr

Έτος στ- αριθ. φύλλου

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

Η Αποκριά μέσα από το στίχο! - Πειράγματα και αστεΐσμαί...

Λένε πως κάποτε όλα τελειώνουν. Κυρίως οι ωραίες και όμορφες στιγμές της ζωής μας, αυτές είναι που περνούν βιαστικά, γρήγορα, αστραπιαία. Έτσι και οι γιορτές της Αποκριάς, που από τα παλιά χρόνια σηματοδοτούσαν και σήμαιναν το τέλος αυτών των γιορταστικών εκδηλώσεων, αφού μετά θ' άρχιζε η μεγάλη Σαρακοστή και φυσικά μια μακρά περίοδος νηστείας και προσευχής.

Ακολουθούσε λοιπόν μια χρονική διάρκεια επτά εβδομάδων. Επόμενο ήταν λοιπόν, πριν ξεκινήσει η περίοδος αυτή, όλοι, μικροί, μεγάλοι, γέροι, νέοι και παιδιά, πλούσιοι και φτωχοί, να γλεντήσουν και να διασκεδάσουν.

Τα γλέντια κυρίως γίνονταν σε σπίτια, οικογενειακά και ευρύτερα συγγενικά. Το κάθε σπίτι όλο και κάποιο μαρτάρικο θα μεγάλωνε, αρνί ή κατσίκι, που προορίζονταν για την αποκριάτικη θυσία.

Τότε βέβαια δεν υπήρχαν, ούτε συνηθίζονταν οι σημερινές γαστρονομικές απολαύσεις, όπου μ' ένα τηλεφώνημα σε κάποιο ταχυφαγείο - ψητοπωλείο, παραγγέλνεις ό,τι επιθυμείς και σε σύντομο χρονικό διάστημα έρχεται στο σπίτι σου το πακέτο με κάποιο νεαρό συνήθως ταχυμεταφορέα οδηγό δικύκλου, ο οποίος με αιλουροειδείς και ζογκλερικές κινήσεις ελίσσεται καθημερινά μέσα στην κίνηση της πόλης. Καμιά φορά βέβαια, αυτοί οι "ταχυφαγητομεταφορόσβουροι" γίνονται και άκρως επικίνδυνοι προσπερνώντας από δεξιά συνήθως, μην αφήνοντας καθρέφτη για καθρέφτη. Πού τότε αυτές οι ευκολίες; Έπρεπε λοιπόν ο νοικοκύρης και η νοικοκυρά να μεριμνήσουν κυρίως για το κρέας, αλλά και για τα υπόλοιπα αποκριάτικα εδέσματα.

Από την άλλη μεριά το κρασί, σταθερό μέσο επικοινωνίας και συντροφιάς της καλής παρέας, έρρεε ασταμάτητα, ντόπιο και αγνό και φυσικά όσο ήρεμο ήταν εντός του βαρελιού, τόσο να αγριεύει εξερχόμενο από αυτό. Ένα ξεχωριστό λοιπόν γιορταστικό κλίμα, ένα πραγματικό ξεφάντωμα, με αστεία, με πειράγματα, με άσεμνα και ελευθερόστομα καθαρογλωσσίδα, μέσα από στίχους και μαντινάδες που αυτές τις μέρες έδιναν το δικό τους χρώμα.

Σήμερα η διασκέδαση έχει γίνει υπόθεση καθημερινή, οι άνθρωποι συχνά διασκεδάζουν και γλεντούν στα διάφορα κέντρα. Φαίνεται πως λείπει εκείνο το όμορφο κλίμα του παλιού καλού καιρού...

Το γιατί μας το λένε οι παρακάτω στίχοι του Εμμανουήλ Ροΐδη:

“Άλλαξαν στην εποχή μας, άνθρωποι καιροί και ήθη
ό,τι ευγενές κι ωραίο, απ' τη γη μας εχαθήκαν
όλα σήμερα χυδαία, όλα σήμερα ευήθη
κι οι απόκριες ακόμα κι αυτές μασκαρευτήκαν!”.

Και με τόσα που γίνονται και που βλέπουμε γύρω μας οι παρακάτω στίχοι συμπληρώνουν:

“Όλα σ' αυτή τη γη μασκαρευτήκαν, ονείρατα, ελπίδες και σκοποί, οι μούρες μας μουτσούνες εγινήκαν, δεν ξέρουμε τι είναι η ντροπή”.

Πράγματι αν κάποιοι ήξεραν τι είναι η ντροπή δεν θα έκαναν αυτά που κάνουν.

Στην κοινή ευωχία δεν λείπει το ομαδικό τραγούδι. Όλοι ευχαριστούνται για όλα: Τι ωραιότερο πράγμα από το να συναντάς τους φίλους σου;

“Καλώς ανταμωθήκαμε φίλοι αγαπημένοι
πολύ καλά τη βρήκαμε την τράπεζα στρωμένη.
Μάλαμα τα πιρούνια σας κι ασήμι τα ταψιά σας,

μόσχος και τριαντάφυλλα είναι τα φαγητά σας.
Τούτες οι μέρες οι καλές, δεν είναι όπως οι άλλες
αντάμωσα τους φίλους μου κι έχω χαρές μεγάλες”.

Και συνεχίζουν:

“Φίλοι καλωσορίσατε η τράπεζα στρωμένη
και ο Χριστός και η Παναγιά σας έχουν καλεσμένοι.
Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φάμε και να πιούμε
μόνο σας αγαπούσαμε κι ήρθαμε να σας δούμε”.

Η Αποκριά ήταν η αιτία να σμίξουν, να φάνε και να πιούνε. Έπρεπε λοιπόν να της αφιερώσουν όλο και
κάποια μαντινάδα όπως:

“Παλιά εποκριγιώναμε μαζί δικοί γειτόνοι
μα δα στσι άδειες μας καρδιές, λουλούδι δε φυτρώνει” και
“την αποκρά που πέρασε στον πεντοζάλη επάνω
με λάβωσες κατάκαρδα και δεν μπορώ να γιάνω”.

Το ένα ποτηράκι διαδέχεται το άλλο, πάντα υπό τη διακριτική παρουσία του Θεού Διονύσου. Τα εδέσματα
άφθονα και οι προτιμήσεις των καλεσμένων ανάλογες. Οι αποκριάτικες γεύσεις είναι μοναδικές: πιταράκια,
στάκα, τζουλαμάς, καλιτσούνια, όλα καλοδεχούμενα:

“Μάνα μου την αποκριά να σάξεις πιταράκια
και τζουλαμά και φρικασέ μ’ αρνήσια ποδαράκια”, ακόμα
“τραπέζι αποκριάτικο με τζουλαμά και στάκα
είσαι αγαπημένη μου σαν περπατάς στην στράτα”.

Και αν στραβοπατούσε κάποιος αισθηματικά, πάλι υπήρχε η λύση:

“Αν μ’ αρνηθείς αγάπη μου θα ψήσω τηγανίτες
θα τις μπουκώνω δυο και τρεις, να μου περνούν οι πίκρες”.

Δεν ξέρω αν το προξενιό είναι λύση. Στην προκειμένη περίπτωση ο νεαρός εκμυστηρεύεται στην παρέα τον
καημό του:

“Στραβή μου την λέγανε, μα εκείνη αλληθωρίζει
το βούι από το γάιδαρο, δύσκολα τα γνωρίζει”.

Το παράπονο βέβαια του “καλοπαντρεμένου” συνεχίζεται και ο ίδιος το λέει:

“Αν πεις και για τα μάτια της έβλεπαν ίσια κάτω
και σαν τις κοτσυφοφωλιές, έκαναν έναν λάκκο”. Πάντοτε όμως μια γυναίκα πέρα από τα μειονεκτήματα έχει
και πολλά “χαρίσματα” και ο κάθε σύζυγος τα παραδέχεται κάποια στιγμή:

“Απ’ όλα του προσώπου σου, η μύτη σου μ’ αρέσει
πούναι σαν χαβανόχερο και κρέμεται να πέσει”.

Έτσι τις περνούσαν οι άνθρωποι, γλεντώντας, τραγουδώντας και πειράζοντας ο ένας τον άλλον. Έτσι τόσο
απλά και όμορφα, ώστε πάντα να γεμίσει το σπίτι του παππού και της γιαγιάς από παιδιά, εγγόνια, γαμπρούς
και νύφες! Όλοι τους καλοδεχούμενοι να φάνε, να πιούνε, να γλεντήσουν και να γιορτάσουν αυτές τις μέρες.
Ακόμα και όσοι είχαν μεγάλες οικονομικές δυσκολίες κι εκείνοι ακόμα που έμειναν σε φτωχογειτονίες, σε
στενόχωρα και χαμηλοτάβανα σπίτια. Σήμερα δυστυχώς ο σύγχρονος “πολιτισμός” μας, με τις τόσες ανέσεις
και ευκολίες που έχει στη διάθεσή του ο σημερινός άνθρωπος, που διαμένει σε άνετους και ευρύχωρους
χώρους δεν δίνει τη δυνατότητα και δεν είναι σε θέση να μας θυμίσει εκείνες τις απόκριες, τις περασμένες που
πολλοί από εμάς έχουμε βιώσει και τις αναζητούμε με νοσταλγία, αναπολώντας στιγμές του παλιού καλού
καιρού! Ας είναι! Και όλοι ας είμαστε καλά,! Κι:

“εδά απούναι αποκριές ας φάμε και ας πιούμε
κι άμα μπει Σαρακοστή θα πα προσευχηθούμε”.

Πάντα με υγεία, χρόνια πολλά σε όλους και καλή Σαρακοστή.

Θεατρική Παράσταση

« Κ Α Τ Σ Α Ρ Ι Δ Α »

Την 1^η Φεβρουαρίου, στο κινηματοθέατρο «ΑΣΤΟΡΙΑ», το γυμνάσιο και το λύκειο μαζί παρακολουθήσαμε από το Θέατρο του Νέου Κόσμου τη θεατρική παράσταση «Κατσαρίδα» του Βασίλη Μαυρογεωργίου. Παρόλο που

το σκηνικό ήταν ιδιαίτερα λιτό και τους ρόλους μοιράστηκαν δύο μόνο ηθοποιοί, χωρίς εντυπωσιακά κοστούμια ή κάτι εξεζητημένο στη σκηνική τους παρουσία, η παράσταση κατάφερε να μας συνεπάρει και να μας ταξιδέψει όλους στην παραμυθένια ιστορία της. Ποια ήταν αυτή;

Η Ιωάννα, μια μικρή και ευαίσθητη κατσαρίδα, έκπτωτη από την κοινότητα των υπόλοιπων κατσαρίδων, για την παραβατική και περισσότερο από όσο επιτρεπόταν ελεύθερη συμπεριφορά της, αποφάσισε να ακολουθήσει τον δικό της μοναχικό δρόμο που οδηγεί στην πραγματοποίηση του μεγάλου ονείρου της. Επιθυμεί με όλη τη δύναμη της ψυχής της να πάει στο φεγγάρι. Το ταξίδι της, μακρύ, δύσκολο, με εμπόδια, εκπλήξεις ευχάριστες και δυσάρεστες, απογοητεύσεις αλλά και αποφασιστικότητα από μέρους της, θα έχει καλό τέλος.

Όπως και μέσα στην ίδια την ιστορία περισσότερο ενδιαφέρον είχε το ταξίδι της μικρής κατσαρίδας από τον τελικό προορισμό

της, έτσι και στη θεατρική αυτή παράσταση μεγαλύτερη ήταν η απόλαυση της δραματοποιημένης αφήγησης σε όλη τη διάρκεια της παρακολούθησης, παρά η αγωνία για την κατάληξη του σεναρίου. Έξυπνο χιούμορ, φαντασία, ευρηματικότητα, πρωτοτυπία, δροσιά, σπουδαία υποκριτική τέχνη χαρακτήριζαν το έργο` κι όλα αυτά με τόσο απλά μέσα, μα με τόσο δυνατούς εκφραστικούς τρόπους. Εμείς, το κοινό, γελάσαμε, ξαφνιαστήκαμε, ενθουσιαστήκαμε, χειροκροτήσαμε, δακρύσαμε ίσως, σκεφτήκαμε και φύγαμε πλουσιότεροι από την καταπληκτική αυτή θεατρική εμπειρία. Πολλά συγχαρητήρια στους εξαιρετικούς ηθοποιούς Σεραφείμ Ράδη και Θεοδωρή Πετρόπουλο, που μας θύμισαν τον προορισμό του θεάτρου και μας έκαναν να νιώσουμε αυτή την ψυχική ανάταση. Ευχαριστούμε όλους τους συντελεστές για την ψυχαγωγία που μας προσέφεραν.

ΣΧΟΛΙΑ ΜΟΗΘΩΝ

«Το έργο που παρακολουθήσαμε ήταν ξεκαρδιστικό, με δυνατούς και έξυπνους διαλόγους και η ώρα μας πέρασε ευχάριστα. Πολλές φορές οι ηθοποιοί μιλούσαν φυσικά και αυθόρμητα, χωρίς να είχαν προετοιμάσει τον λόγο τους, κάτι που είναι σχετικά δύσκολο. Η παράσταση ήταν πολύ ενδιαφέρουσα και αυτό που μας κέρδισε ήταν το γεγονός ότι αναφερόταν σε κάτι βαθύτερο, στο όνειρο κάθε ανθρώπου. Γενικά, πιστεύω, πως είναι μια παράσταση που κανείς δεν πρέπει να χάσει. Προσφέρει ψυχαγωγία και γέλια, σε μια εποχή που το χρειαζόμαστε».

Τάσος Λεμπιδάκης – Νικόλαος Μιζεράκης

«Η παράσταση που παρακολούθησε το σχολείο μας, κατά τη γνώμη μας, ήταν καταπληκτική, γιατί με αστέιο τρόπο μας έμαθε ότι τίποτα δεν είναι αδύνατο, να μην εμπιστευόμαστε όποιον τύχει και να μην αφήνουμε τα όνειρά μας, αλλά να τα κυνηγάμε. Ήταν πάρα πολύ ωραίο, επίσης, ότι σε κάποιες στιγμές έκανε παύσεις και φαινόταν σαν να έκανε διάλειμμα. Πιστεύω ότι το διασκεδάσαμε όλοι πάρα πολύ».

Λένα Μιχαλάκη – Μαρίνα Χατζέα

Ομιλία κ. Παρασκευόπουλου

Την Πέμπτη 3-2-2011 ο γιατρός κ. Παρασκευόπουλος μίλησε στα παιδιά της γ' γυμνασίου με θέμα: « Οι σχέσεις των δύο φύλων».

Ο κ. Παρασκευόπουλος αναφέρθηκε στο γυναικείο και ανδρικό εγκέφαλο, τόνισε δε, βάσει των στοιχείων που διαθέτουμε, ότι δεν υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές ανάμεσά τους. Υπάρχουν, βέβαια, διαφορές συμπεριφοράς ανάμεσα στα δύο φύλα. Αυτές, όμως, ενισχύονται όσο μεγαλώνουν τα παιδιά, επειδή ανάλογα αυξάνονται οι προκαταλήψεις που έχουμε. Τα παιδιά δεν κληρονομούν τις διανοητικές διαφορές. Τις μαθαίνουν και μετά τις

καλλιεργούν. Αποτελούν τον αντικατοπτρισμό των προσδοκιών μας σχετικά με το πώς “πρέπει” να είναι ένα αγόρι και πώς ένα κορίτσι. Γυναίκες και άντρες δυσκολεύονται πολλές φορές στις διαπροσωπικές σχέσεις εξαιτίας των διαφορών που στατιστικά υπάρχουν ανάμεσα στα δύο φύλα και τις οποίες τα παιδιά δε γνωρίζουν και επομένως δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν.

Τα κριτήρια αναζήτησης των ανδρών για τις γυναίκες, σύμφωνα με τον κ. Παρασκευόπουλο, ποικίλλουν ανάλογα με την περίσταση. Όταν ένας άνδρας γοητεύεται από μια γυναίκα «με την πρώτη ματιά», συνήθως προσέχει την ομορφιά, το ωραίο σώμα και το στήθος. Όταν ένας επιλέγει μόνιμη σύντροφο, ενδιαφέρεται για την προσωπικότητα, την ομορφιά, το μυαλό και το χιούμορ. Τα κριτήρια που αναζητούν αντίστοιχα οι γυναίκες στον άνδρα αφορούν την προσωπικότητα, το χιούμορ, την ευαισθησία, την εξυπνάδα και το καλό σώμα.

Συνεχίζοντας ο κ. Παρασκευόπουλος εξήγησε τι συμβαίνει στο σώμα μας, όταν ερωτευόμαστε. Καταλυτικό στοιχείο για τη συμπεριφορά μας εδώ παίζουν οι ορμόνες, οι οποίες παρουσιάζουν αξιοσημείωτες αλλαγές σε άνδρες και γυναίκες. Όσο μικρότερες είναι οι διαφορές, τόσο πιο στενές και ισχυρές σχέσεις συνάπτονται.

Είναι γεγονός ότι συχνά δημιουργούνται παρεξηγήσεις από τη λανθασμένη ερμηνεία κάποιων συμπεριφορών των ανδρών απέναντι στις γυναίκες.

Οι μαθητές παρακολούθησαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την ομιλία του κ. Παρασκευόπουλου και αυτό διαπιστώθηκε και από το γεγονός ότι στο τέλος της διάλεξης διατυπώθηκαν πολλές και ενδιαφέρουσες ερωτήσεις. Οι απαντήσεις που τους δόθηκαν φάνηκε να τους ικανοποίησαν ιδιαίτερα και συνάμα τους προβληματίσαν όσον αφορά τη διαφορετικότητα των δύο φύλων.

Απαγγελία ποιήσεως

Κάθε Παρασκευή πρωί, μετά την προσευχή, γίνεται απαγγελία ποιημάτων από μαθητές. Τα ποιήματα επιλέγουν οι ίδιοι, σε συνεργασία με τους καθηγητές τάξης. Το μήνα Φεβρουάριο απαγγέλθηκαν τα παρακάτω ποιήματα: «Όσο μπορείς» και «Θερμοπύλες» του Κωνσταντίνου Καβάφη, «Τα πάθη της βροχής» της Κικής Δημουλά, «Σαν δέσμη από τριαντάφυλλα» του Κώστα Καρυωτάκη, «Τριαντάφυλλα στο παράθυρο» του Ανδρέα Εμπειρικού, «Δώρο ασημένιο ποίημα» του Οδυσσέα Ελύτη και « Σπαρτιάτης», «Καλλιέργεια», «Τα ποιήματα» του

Παναγιώτη Γεωργουδή.

Εκδρομή του μήνα

Την Τρίτη 8-2-2011 οι μαθητές του σχολείου είχαν την ευκαιρία να χαλαρώσουν και να ξεκουραστούν πραγματοποιώντας την εκδρομή του μήνα στις αθλητικές εγκαταστάσεις «Λίντο».

Ομιλία κ. Μύρωνα Μιχαηλίδη

Η Δευτέρα 28-2-2011 ήταν για το σχολείο μας μια μέρα φορτισμένη με ιδιαίτερη συγκίνηση. Είχαμε την τιμή να δεχθούμε στο Εκπαιδευτήριο ως ομιλητή έναν παλιό μαθητή, το Μύρωνα Μιχαηλίδη, ο οποίος διαπρέπει σήμερα στον επαγγελματικό του χώρο. Ο κ. Μιχαηλίδης είναι καλλιτεχνικός διευθυντής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και έχει διατελέσει για

σειρά ετών διευθυντής στην Κρατική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος. Έχει, επίσης, διευθύνει πολλές μεγάλες ορχήστρες σε όλο τον κόσμο.

Ο κ. Μύρων Μιχαηλίδης μίλησε σε γονείς και εκπαιδευτικούς με θέμα:

«Η αξία της μουσικής για τους γονείς και τους μαθητές»

Την εκδήλωση παρακολούθησε πλήθος κόσμου.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ιστορία του τηλεφώνου

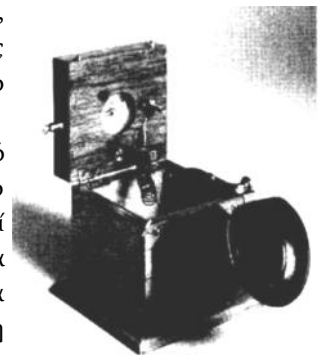
Ο Αλεξάντερ Γκράχαμ Μπελ εφεύρε το τηλέφωνο το 1876, σωστά; Ε, λοιπόν, στην πραγματικότητα αυτό το κατάφερε ένας Γερμανός δάσκαλος 15 χρόνια πριν από τον Μπελ, αλλά ο δάσκαλος δεν είχε πολύ καλές δημόσιες σχέσεις.

Το 1860, ο Φίλιπ Ράις παρουσίασε αυτό που έλεγε «τεχνικό αυτί». Ένα άγαρμπο εργαλείο, κατασκευασμένο από ένα απίθανο συννοθύλευμα: ένα βιολί, μια βελόνα πλεξίματος, ένα αυτί σκαλισμένο σε ξύλο, ακόμη κι ένα κομμάτι λουκάνικο. «κατάφερα να εφεύρω μια συσκευή με την οποία ... μπορεί κανείς να αναπαράγει ήχους κάθε είδους, σε κάθε επιθυμητή απόσταση... Ονόμασα αυτή τη συσκευή "τηλέφωνο".

Δούλεψε, αλλά όχι σπουδαία. Έτσι, ο Ράις συνέχισε να τη μαστορεύει. Κρέμασε ένα καλώδιο ανάμεσα στο εργαστήριό του και στο σχολείο, πράγμα που έπεισε τους μαθητές του ότι χρησιμοποιούσε το τηλέφωνο, για να τους κρυφακούει. Δούλεψε πάνω στο τηλέφωνο για αρκετά χρόνια και τα μοντέλα του εξελίχτηκαν όλο και περισσότερο.

Τελικά, ο Ράις έστειλε μερικά βελτιωμένα μοντέλα του τηλεφώνου του σε επιστήμονες σε όλο τον κόσμο. Η μουσική μεταδιδόταν αρκετά καλά, αλλά η ομιλία στην καλύτερη περίπτωση αλλοιωνόταν. «Μεμονωμένες λέξεις ... που γίνονταν αμυδρά αντιληπτές», είπε ένας χρήστης. Κανένας δε φάνηκε να εντυπωσιάζεται.

Οι περισσότεροι επιστήμονες εκείνον τον καιρό δε θεώρησαν το τηλέφωνο του Ράις παρά ένα παιγνίδι. Απογοητευμένος εγκατέλειψε τις προσπάθειές του. Πέθανε από φυματίωση το 1874. Δύο χρόνια αργότερα, ο Αλεξάντερ Γκράχαμ Μπελ υπέβαλε αίτηση για το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, το οποίο του έδωσε τη δόξα και τα οικονομικά οφέλη από την εφεύρεση του τηλεφώνου.

Έχει ενδιαφέρον να προσέξετε το παρακάτω άρθρο...

Αναζητώντας στο διαδίκτυο πληροφορίες για τον αριθμό Ω, βρήκα σε μία ιστοσελίδα κάτι ενδιαφέρον. Ίσως μετά την ανάγνωση αυτού του άρθρου, κάποιοι μαθητές να θελήσουν να κάνουν τις δικές τους ανακαλύψεις. Το άρθρο αυτό τονίζει ότι η ελληνική γλώσσα σαν μαθηματική κατασκευή γνωρίζει τις μαθηματικές σταθερές π, φ, e, γεγονός που γίνεται αντιληπτό μέσω της λεξαριθμικής θεωρίας. Για να γίνει όμως αυτό κατανοητό πρώτα θα αναφέρουμε τις 27 αριθμητικές θέσεις των γραμμάτων της ελληνικής γλώσσας.

A=1	B=2	Γ=3	Δ=4	E=5	S'=6	Z=7	H=8	Θ=9
I=10	K=20	Λ=30	M=40	N=50	Ξ=60	O=70	Π=80	Q=90
P=100	Σ=200	T=300	Υ=400	Φ=500	X=600	Ψ=700	Ω=800	ΣΑΜΠΙ=900

Το σύμβολο S' ονομάζεται στίγμα, ενώ το Q ονομάζεται κόππα και το σαμπί είναι ένα π στραμμένο προς τα δεξιά κατά 45 μοίρες.

Σύμφωνα με το προηγούμενο σύστημα αρίθμησης, κάθε λέξη έχει ένα και μόνο ένα άθροισμα, το οποίο ονομάζεται λεξάριθμος. Έτσι, ο λεξάριθμος της λέξης ΛΕΞΑΡΙΘΜΟΣ είναι:
 $ΛΕΞΑΡΙΘΜΟΣ = 30+5+60+1+100+10+9+40+70+200 = 525$. Η λέξη ΛΕΞΑΡΙΘΜΟΣ είναι σύνθετη και παράγεται από τις λέξεις ΛΕΞΙΣ και ΑΡΙΘΜΟΣ, είναι δηλαδή ο αριθμός της κάθε Ελληνικής λέξης, σύμφωνα με το Ελληνικό σύστημα αρίθμησης.

Μία από τις μεγαλύτερες αποδείξεις του γεγονότος ότι η Ελληνική γλώσσα είναι μαθηματική λαμβάνεται από την λεξαριθμική εξαγωγή του αριθμού $\pi=3,14...$. Γνωρίζουμε ότι ο αριθμός π ορίζεται σαν το πηλίκο του μήκους της περιφέρειας ενός κύκλου προς τη διάμετρο αυτού..Εάν σχηματίσουμε το πηλίκο των λεξαριθμών (ΜΗΚΟΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΥΚΛΟΥ)/ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ, παρατηρούμε ότι αυτό ισούται με τον αριθμό 3,14 !!! με ακρίβεια τριών ψηφίων. Πράγματι έχουμε:

$$ΜΗΚΟΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΥΚΛΟΥ = 338+1016+940 = 2294$$

$$ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ = 730, \text{ επομένως } 2294/730=3,1424657534...!!$$

Ελευθέριος Αργυρόπουλος

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ !

Έχουμε ένα μπουκάλι ακανόνιστου σχήματος και θέλουμε να το γεμίσουμε ακριβώς μέχρι τη μέση με νερό (δηλαδή να περιέχει το μισό όγκο νερού απ' όσο θα περιείχε αν ήταν τελείως γεμάτο). Στη διάθεσή μας έχουμε μόνο μια βρύση, με άφθονο νερό, και τίποτα άλλο. Κανένα όργανο μέτρησης όπως π.χ. δακτυλήθρες, για να μετράμε το νερό, ούτε μπορούμε να βασιστούμε σε μέτρηση σταγόνων ή κάτι τέτοια παρόμοιο.

Πρόσεχε τις σκέψεις σου, γίνονται λόγια.

Πρόσεχε τα λόγια σου, γίνονται πράξεις.

Πρόσεχε τις πράξεις σου, γίνονται συνήθειες.

Πρόσεχε τις συνήθειες σου, γίνονται χαρακτήρας.

Πρόσεχε το χαρακτήρα σου

Γιατί γίνεται η μοίρα σου.

*Από το βιβλίο «Σοφοί... δεν είναι μόνο οι σοφοί!».
Μαθιός Γ. Δρουβαλάκης*

The Carnival of Patra

The Carnival of Patra is the most famous in Greece and it has been celebrated for over 100 years. The Carnival isn't just a festival or a parade. It is also a series of parties and games which are held for about three weeks before the big festival.

Whatever the case, everybody focuses on the last three carnival days during the last weekend before Lent; many volunteers from all around Greece visit Patra then and join the locals in an endless party. When the time for the parade comes, everybody dresses up, either as clowns, pirates, super heroes,

animals or food and marches along with the carnival floats through the main streets of the city.

The best part of the festival is when the King of the Carnival-an enormous human like float- is burnt in the port of the city at night. The spectacle is amazing and it signifies the initiation of a new period- the period of catharsis which is Lent.

By Manos Kantidakis

IT WASN'T MEANT TO BE

It was February the 14th. The stars were shining in the sky and a cool wind was blowing through the trees. "The ideal day to ask Julia to marry me", Jack thought. Although he had planned everything-he had bought a new suit, got a haircut, and made a reservation for two at a fancy restaurant- he was still nervous. So nervous was he that he accidentally spilt his tea on his brand new suit. "Everything is going to turn out just fine" he murmured to himself as he tried to clean it, but failed miserably. Nevertheless, he wouldn't let this ruin his mood. Jack had only one hour to get ready and he needed to hurry up. He had a bath, shaved, dressed and was ready, just in time. He glanced for the last time in the mirror and made for the garage, to see that his car had

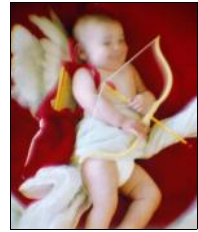
been stolen! He was ready to give up but the thought of his beloved Julia gave him courage, so he quickly called a cab. He arrived at the restaurant thirty minutes late where Julia was waiting for him impatiently. They sat at the table, he squeezed her hand and spoke almost in a whisper "Will you marry me?" While he was searching for the engagement ring in his pocket, he remembered that he had left it inside the stolen car! He felt very embarrassed and explained to Julia that he had bought a ring but had forgotten it in the car which, by the way, had been stolen. Unfortunately, she didn't accept a word of what he said and was so insulted that he had made up such a story, just to avoid buying a ring, that she stood up and stormed out. In spite of his great disappointment, he understood one thing: some things just aren't meant to be...

By Lena Michalaki, Olia Babouka and Zina Stefanidi

What is real love?

There are various opinions about Valentine's Day. Some people believe that it is an unimaginative celebration; they don't like candies, Valentine's cards or heart – shaped boxes. On the other hand, there are people who believe that Valentine's Day is a romantic and very sweet celebration. So... what is real love and where is it?

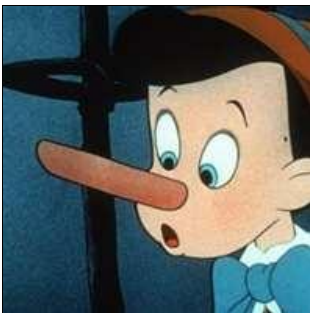

Maybe love is like luck. You have to go a long way to find it. Maybe love is Cupid who wants you to fall in love with someone. But definitely, love is the eternal truth. Everyone has love inside him but never actually finds it. Love is the strongest emotion a person can feel...

There are also a few things love is not. It isn't only feelings and enthusiasm, or promises about passion for ever. Love is the core of life and its appearance creates happiness while its absence causes misery.

It is bliss to find that other people love you because it can change everything and that means a lot! So... love believes in everything, supports everything, has, hopes in everything... and must never be lost!

By Pandora Examilioti

Dear Agony Mary,

I'm writing to you about a problem I have, which is that I'm being picked on at school.

Firstly, I started having this problem when my classmates made fun of me because of my appearance. For many days I didn't go to school. The day I went back, they started all over again. I complained to our teachers about that and the headmaster punished them. However, they didn't stop. Then, they started bullying me during the breaks and making me feel miserable. As a result, I can't concentrate on my homework, I'm getting bad marks and I do not feel at all

well. .

What do you think I should do?

Love,
Stephanos

Dear Stephanos,

I want to help you with your problem.

For a start, you should consider the possibility that something else provokes your classmates to bully you. Maybe it's an annoying habit you tend to have, which is usually the case. If you are absolutely sure that it has to do with your appearance, then try changing some things, like updating your wardrobe or getting a stylish haircut.

Also, why don't you ignore their comments and instead, focus on making new friends? There may be other students at school with whom you share the same interests and habits, so open up and be more sociable. Finally and most importantly, try to understand that, regardless of your looks, not all people in life will approve of your style; you should just stay strong and continue your life the way you have chosen.

I hope I've helped you with my answer and that things get better.

Love
Agony Mary